

พระธรรมโยเอลกับคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งเลาดีเชีย ย - ตอนที่สามสิบสาม

Jeff Pippenger
2026-01-21

หมายเลขสามสิบสาม

ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์

คนหนึ่งแสนสับสนติดตามความหมายเชิงพยากรณ์ได้พบกับคนงานชั่วโมงที่สิบเอ็ด

คนหนึ่งแสนสับสนได้รับการประทับตราไว้แล้ว

และในเวลานั้นกำลังเรียกมหาชนเป็นอันมากให้ออกมาจากบาบิโลน

และให้ยืนหยัดร่วมกับพวกเขาเพื่อวันสะบาโตวันที่เจ็ด

การพิพากษาสำหรับครัวเรือนของพระเจ้าสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์

และจากนั้นการพิพากษาจึงเคลื่อนไปยังบรรดาคนต่างชาติ คือมหาชนเป็นอันมาก—ฝูงแกะอื่นของพระเจ้า

วิวรณ์บทที่เจ็ดระบุถึงทั้งสองกลุ่ม และในตราประทับที่ห้า บรรดามรณสักขีจากยุคมีดถามว่า “อีกนานเท่าใด”

จนกว่าพระเจ้าจะทรงพิพากษาอำนาจของสันตะปาปาเนื่องด้วยการเป็นมรณสักขีของพวกเขา? พวกเขาได้รับ

บอกให้พักอยู่ในโอโม่งค์ฝั่งศพของตนจนกว่ามรณสักขีกลุ่มที่สองจากการชมhengของสันตะปาปาจะครบจำนวน

และพวกเขาได้รับเสื้อคลุมสีขาว มหาชนเป็นอันมากในวิวรณ์บทที่เจ็ดสวมเสื้อคลุมสีขาว เพราะพวกเขาเป็นตัวแทน

ของมรณสักขีกลุ่มที่สองจากการชมhengของสันตะปาปาในวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึง

วิวรณ์บทที่เจ็ดและตราประทับที่ห้ากล่าวถึงคนทั้งสองกลุ่มนี้

เช่นเดียวกับคริสตจักรแห่งสมออร์นาและฟีลาเดลเฟียด้วย

สมออร์นาเป็นตัวแทนของบรรดามรณสักขีแห่งการนองเลือดครั้งสุดท้ายของสันตะปาปา

และฟีลาเดลเฟียเป็นตัวแทนของคนหนึ่งแสนสับสน

เปโตรอยู่ในยามที่สาม ณ ซีซารียา ฟิลิปปี และหลังจาก “หกวัน” มิใช่หกชั่วโมง

เขาก็จะอยู่ที่ขอบเขตของกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นยามที่เก้า

ครั้นล่วงไปหกวันแล้ว พระเยซูทรงพาเปโตร ยากอบ และยอห์นน้องชายของยากอบ

ขึ้นไปบนภูเขาสูงแห่งหนึ่งต่างหาก แล้วพระองค์ก็ทรงจำแลงพระกายต่อหน้าเขาทั้งหลาย

พระพักตร์ของพระองค์ส่องแสงดุจดวงอาทิตย์ และฉลองพระองค์ของพระองค์ก็ขาวดุจแสงสว่าง และดูเกิด

โมเสสกับเอลียาห์ได้มาปรากฏแก่เขา กำลังสนทนากับพระองค์ มัทธิว 17:1-3

ณ กฎหมายวันอาทิตย์ คนหนึ่งแสนสับสนในเชิงพยากรณ์ได้พบกับคนเป็นอันมากเหลือที่จะนับได้

เอลียาห์เป็นตัวแทนของคนหนึ่งแสนสับสนผู้ซึ่งไม่ล้มระสความตาย

และโมเสสเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาขึ้นอยู่กับพระคริสต์ ณ

กฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นที่ซึ่งพระคริสต์ทรงเจิมอาณาจักรแห่งพระสิริของพระองค์

ดังที่พระองค์ได้ทรงสถาปนาอาณาจักรแห่งพระคุณของพระองค์ไว้ที่กางเขน หากท่านยังคงติดตามตรรกะที่เรา

กำลังนำเสนอเกี่ยวกับช่วงเวลาหกชั่วโมงตั้งแต่ชั่วโมงที่สามถึงชั่วโมงที่เก้า

ก็จำเป็นที่จะต้องเห็นสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นภาพประกอบที่พิเศษอย่างยิ่ง.

ช่วยยามที่สามแห่งซีซารียาฟิลิปปี คืออัลฟาของโอเมกาแห่งช่วยยามที่เก้าของซีซารียามาริตีมา

ข้าพเจ้ากำลังชี้ให้เห็นว่า มิใช่หกชั่วโมงต่อมา หากแต่หกวันต่อมา เปโตรอยู่ที่ภูเขาแห่งการจำแลงพระกาย

ซึ่งยังแสดงให้เห็นประวัติศาสตร์ที่ไปถึงจุดสุดยอดที่กฎหมายวันอาทิตย์ อันเป็นช่วยยามที่เก้าด้วย

ช่วงเวลาหกวันนั้นสอดคล้องกับช่วงเวลาหกชั่วโมง แต่เป็นเช่นนั้นเพียงในฐานะแฟรกทัลจากซีซาเรียถึงซีซาเรียเท่านั้น สิ่งพิเศษอย่างยิ่งคือปรากฏการณ์ของแฟรกทัลแห่งประวัติศาสตร์ที่อยู่ภายในประวัติศาสตร์ของช่วงเวลาหกชั่วโมงนี้ เป็นสิ่งเดียวกันอย่างแม่นยำกับที่เกิดขึ้นเมื่อพิจารณาฤดูกาลเพนเทคอสต์ หกชั่วโมงนับจากการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์จนถึงเพนเทคอสต์ เป็นแฟรกทัลของช่วงเวลาตั้งแต่กางเขนจนถึง ค.ศ. 34 เมื่อสปีดาศักดิ์สิทธิ์สิ้นสุดลง และชาวประเสริฐได้ไปถึงบรรดาคนต่างชาติ

“บัดนี้ความจงหองและความริษยาได้ปิดประตูกันแสงสว่างไว้ หากรายงานที่พวกผู้เลี้ยงแกะและพวกนักปราชญ์นำมานั้นได้รับการเชื่อถือ ก็ยอมจะทำให้พวกปุโรหิตและรับบีตกอยู่ในฐานะที่นำอภัยคดียิ่งนัก โดยพิสูจน์ว่าคำอ้างของพวกเขาคือว่าตนเป็นผู้แสดงความจริงของพระเจ้านั้นไม่เป็นความจริง ครุผู้ทรงความรู้เหล่านี้จะไม่ยอมลดตัวลงไปรับการสั่งสอนจากคนที่พวกเขาเรียกว่าเป็นคนต่างศาสนา พวกเขาบอกว่า เป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะทรงข้ามพวกเขาไป เพื่อจะทรงสื่อสารกับผู้เลี้ยงแกะที่เขลา หรือกับชนต่างชาติที่ไม่ได้เข้าสู่หนัด พวกเขาตั้งใจจะแสดงความดูหมิ่นต่อรายงานเหล่านี้ซึ่งกำลังทำให้กษัตริย์เฮโรดและชาวเยรูซาเล็มทั้งสิ้นแตกตื่น พวกเขาไม่ยอมแม้แต่จะไปยังเบธเลเฮมเพื่อดูว่าสิ่งเหล่านี้เป็นจริงหรือไม่ และพวกเขาก็นำประชาชนให้มองว่าความสนใจในพระเยซูนั้นเป็นความตื่นเต้นอย่างบ้าคลั่ง ตรงเนื่องกับการปฏิเสธพระคริสต์โดยพวกปุโรหิตและรับบีได้เริ่มต้นขึ้น จากจุดนี้ความจงหองและความต้อดิ่งของพวกเขาได้เติบโตขึ้นเป็นความเกลียดชังพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอย่างฝังแน่น ขณะที่พระเจ้ากำลังทรงเปิดประตูให้แก่ชนต่างชาติ บรรดาผู้นำชาวยิวกลับกำลังปิดประตูใส่ตนเอง” The Desire of Ages, 62.

ท่ามกลางสปีดาศักดิ์สิทธิ์นั้น พระคริสต์ทรงถูกตรึงกางเขน สามปีครึ่งต่อมา สเทเฟนถูกขว้างด้วยก้อนหิน และโครเนลิอัสได้เรียกเปโตรมา อีกสามปีครึ่งหลังจากกางเขน เวลาพระคุณสำหรับอิสราเอลสมัยโบราณก็สิ้นสุดลงโดยสมบูรณ์ แล้วสเทเฟนก็มองเข้าไปในสวรรค์และเห็นพระคริสต์ทรงยืนอยู่ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการสิ้นสุดแห่งเวลาพระคุณในดาเนียล บทที่สิบสอง ข้อหนึ่ง ประตูได้ปิดลงสำหรับอิสราเอลสมัยโบราณ และเปิดออกสำหรับคนต่างชาติ

ในช่วงเวลาตั้งแต่การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ในชั่วยามที่เก้า ไปจนถึงการตายของสเทเฟนและการทรงเรียกเปโตรในชั่วยามที่เก้า โครเนลิอัสและสเทเฟนเป็นพยานสองคนว่าหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวันเชิงพยากรณ์ได้สำเร็จครบถ้วนแล้ว จากชั่วยามที่เก้าแห่งความตายถึงชั่วยามที่เก้าแห่งความตาย เป็นหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวันเชิงพยากรณ์ ชั่วยามที่เก้าแห่งความตายจนถึงชั่วยามที่เก้าแห่งวันเพ็นเทคอสต์ซีให้เห็นสวนย่อยแบบแฟรกทัลของหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวันนั้น ภายในช่วงเวลาห้าสิบสองวัน

แฟรกทัลซึ่งคือฤดูกาลเพ็นเทคอสต์นั้นอยู่ ณ จุดเริ่มต้นของ 1,260 วันเหล่านั้น และเมื่อสิ้นสุดวันเหล่านั้น เปโตรก็ถูกกำหนดตำแหน่งเชิงพยากรณ์ไว้ทั้งในยามที่สามและยามที่เก้า ณ เมืองซีซารียา ซีซารียาทั้งสองแห่งเป็นตัวแทนของอัลฟาและโอเมกาของช่วงเวลาพยากรณ์หกชั่วโมง ภายในช่วงเวลาพยากรณ์หกชั่วโมงของซีซารียาทั้งสองแห่งนั้น เปโตรเดินทางเป็นเวลาหกวันและไปถึงภูเขาแห่งการจำแลงพระกาย ภูเขานั้นเป็นตัวแทนของการประทับตราซึ่งถึงจุดสุดยอดที่กฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นจุดที่คริสต์จักรผู้มีชัยถูกยกขึ้นเหนือภูเขาทั้งสิ้น

หกวันนั้นเป็นตัวแทนของช่วงเวลาหกชั่วโมงจากซีซารียาถึงซีซารียา และเป็นแฟรทลภายในช่วงเวลานั้น
ดังเช่นที่ฤดูกาลเฟินเทคอสต์เป็นแฟรทล ณ จุดเริ่มต้นของช่วงเวลาอันศักดิ์สิทธิ์เดียวกันนั่นเอง

แฟรทลแห่งการเริ่มต้นเป็นความสำเร็จครบถ้วนของเทศกาลฤดูใบไม้ผลิซึ่งสัมพันธ์กับฤดูกาลเฟินเทคอสต์
ส่วนแฟรทลแห่งตอนปลายตั้งแต่เมืองซีซารียา ฟิลิปปีไปจนถึงภูเขาแห่งการจำแลงพระกาย
ก็ถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยกันในเชิงพยากรณ์กับสปีดาห์ศักดิ์สิทธิ์เช่นกัน ที่ภูเขานั้น พระบิดาได้ตรัส
ดังที่พระองค์ได้ทรงกระทำในการรับบัพติสมาของพระคริสต์ และดังที่พระองค์จะตรัสอีกครั้งหนึ่งก่อนถึงกางเขน
พระบิดาได้ตรัสด้วยพระสุรเสียงอันได้ยินได้สามครั้ง ตั้งแต่การเริ่มต้นของสปีดาห์ศักดิ์สิทธิ์จนถึงกางเขน
ครั้งหนึ่งในการรับบัพติสมา จากนั้นที่ภูเขาแห่งการจำแลงพระกาย
และต่อมาพระองค์ได้ตรัสท่ามกลางเงาแห่งกางเขนที่กำลังใกล้เข้ามา

กางเขนคือโอเมกาของช่วงเวลา 1,260 วันซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อพระองค์ทรงรับบัพติสมา
การรับบัพติสมาและกางเขนเป็นหมุดหมายเฉพาะของสปีดาห์ศักดิ์สิทธิ์ในดาเนียลบทที่เก้า
จึงชี้ให้เห็นว่าภูเขาแห่งการจำแลงพระกายเป็นส่วนหนึ่งของสปีดาห์ศักดิ์สิทธิ์นั้น หากหมุดหมายแรกและหมุด
หมายสุดท้ายเป็นการสำเร็จครบถ้วนของหมุดหมายแห่งคำพยากรณ์ของสปีดาห์ศักดิ์สิทธิ์แล้ว
หมุดหมายตรงกลางก็จำเป็นต้องเป็นเช่นเดียวกันด้วยความจำเป็นเชิงพยากรณ์

พิธีบัพติสมาเป็นทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง; ภูเขาแห่งการจำแลงพระกายเป็นองค์ที่สอง และกางเขนเป็นองค์ที่สาม
ที่ภูเขานั้น พระเจ้าทรงระบุโมเสสและเอเลียหว่านเป็นหมุดหมายแห่งคริสตจักรส่วนที่เหลืออยู่
การประยุกต์นี้ถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยกันด้วยสัญลักษณ์สามประการของเปโตร ยากอบ และยอห์น
มีอยู่สามครั้งที่พระเยซูทรงพาเปโตร ยากอบ และยอห์นไปกับพระองค์
ครั้งแรกคือการเป็นขึ้นจากตายของบุตรสาวของไยรัส ครั้งที่สองคือการจำแลงพระกาย
และครั้งที่สามคือเกทเสมณี ครั้งแรกนั้น เปโตร ยากอบ
และยอห์นเป็นพยานเห็นหญิงพรหมจารีอายุสิบสองปีผู้หนึ่งซึ่งเป็นขึ้นจากตายแล้ว

ครั้นพระเยซูเสด็จกลับมาแล้ว ประชาชนทั้งหลายก็ต้อนรับพระองค์ด้วยความยินดี
เพราะทุกคนกำลังคอยพระองค์อยู่ และดูเถิด มีชายคนหนึ่งชื่อไยรัส เขาเป็นนายธรรมศาลา
จึงกราบลงแทบพระบาทของพระเยซู และทูลอ้อนวอนพระองค์ให้เสด็จไปยังเรือนของเขา
เพราะเขามีบุตรสาวคนเดียว อายุประมาณสิบสองปี และนางกำลังจะสิ้นใจ แต่เมื่อพระองค์เสด็จไป
ประชาชนก็เบียดเสียดพระองค์ ลูคา 8:40-42

ชื่อ “ไยรัส” หมายถึง “ผู้ให้ความสว่าง” และ “มีความสุขสภาวะและรุ่งโรจน์” ในบรรดาสามครั้งที่เปโตร ยากอบ
และยอห์นได้รับการทรงเชิญเป็นการเฉพาะให้เป็นแขกของพระคริสต์ ครั้งนี้เป็นครั้งแรก
และไยรัสเป็นภาพแทนทูตสวรรค์องค์แรกผู้ทำให้แผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยรัศมีสง่าราศีของตน หญิงพรหมจารี
อายุสิบสองปีเป็นภาพแทนของพรหมจารีทั้งหลายที่จะได้รับการเป็นขึ้นจากตายเป็นหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
พระคริสต์เสด็จถึงเรือนของบุตรสาวพรหมจารี
หลังจากที่พระองค์ทรงมีปฏิสัมพันธ์กับหญิงผู้หนึ่งซึ่งตกโลหิตมาสิบสองปี

และมีหญิงคนหนึ่งเป็นโรคตกเลือดมาสิบสองปีแล้ว ได้ใช้ทรัพย์สินทั้งหมดของตนไปกับแพทย์ทั้งหลาย
แต่ก็ไม่ผู้ใดรักษาเธอให้หายได้ นางเข้ามาข้างหลังพระองค์และแตะต้องชายฉลองพระองค์
แล้วโลหิตที่ไหลอยู่ก็หยุดทันที ลูคา 8:43, 44

มีการระบุถึงหญิงพรหมจารีอายุสิบสองปีคนหนึ่ง
แล้วในข้อถัดไปก็มีการระบุถึงหญิงอีกคนหนึ่งซึ่งเป็นโรคตกเลือดมาสิบสองปี
หญิงผู้นั้นมีโรคตกเลือดตลอดช่วงชีวิตทั้งหมดของหญิงพรหมจารีนั้น

พระเยซูกำลังจะเสด็จผ่านหญิงผู้เป็นโรคตกเลือด เพื่อจะไปถึงบุตรสาวพรหมจารี หญิงผู้นี้เป็นสัญลักษณ์ของชาวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง ดังที่ปรากฏในข่าวสารถึงเลาดีเซีย พระคริสต์กำลังจะทรงให้หญิงพรหมจารีฟื้นคืนและลุกขึ้นมีชีวิต และหญิงป่วยนั้น คือหญิงเลาดีเซีย ยังมีโอกาสช่วงสั้น ๆ ที่จะสัมผัสพระลักษณะแห่งพระเจ้า เด็กคนหนึ่งเป็นสัญลักษณ์ของชนรุ่นสุดท้าย และพระเยซูกำลังจะเสด็จผ่านหญิงที่อ่อนเปลี้ยป่วยไข้ คือเลาดีเซีย เพื่อทรงยกหญิงพรหมจารีแห่งยุคสุดท้ายให้ลุกขึ้น เมื่อหญิงพรหมจารีฟื้นคืนขึ้นมา หญิงนั้นก็ได้รับการรักษาแล้วหรือไม่ก็ถูกเสด็จผ่านไปแล้ว

ลักษณะประการหนึ่งของทูตสวรรค์องค์แรกคือความยำเกรง และความยำเกรงนั้นมีอยู่สองประเภท

ขณะที่พระองค์ยังตรัสอยู่ ก็มีคนหนึ่งมาจากเรือนของเจ้าอธิการธรรมศาลา เรียนเขาว่า
บิดาของท่านตายแล้ว อัยารบกวานพระอาจารย์เลย แต่เมื่อพระเยซูทรงได้ยินแล้ว พระองค์จึงตรัสตอบเขาว่า
อย่ากลัวเลย จงเชื่อเท่านั้น แล้วนางจะหายเป็นปกติ ลูกา 8:49, 50

แล้วเปโตร ยากอบ และยอห์นก็เข้าไปในห้องซึ่งการเป็นขึ้นจากตาย
อันมีพิธีบังเกิดใหม่ของพระคริสต์เป็นสัญลักษณ์นั้น
เป็นภาพแทนของการประทานฤทธิ์เดชแก่ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สาม
ภูเขาแห่งการจำแลงพระกายเป็นครั้งที่สองที่เปโตร ยากอบ และยอห์นเป็นพยาน
ภูเขาแห่งการจำแลงพระกายคือทูตสวรรค์องค์ที่สอง และเมื่อพระคริสต์ทรงนำสาวกกลุ่มเดิมไปยังเกทเสมณี
ก็เป็นภาพแทนของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ในชั้นที่สองนั้น ที่ภูเขาแห่งการจำแลงพระกายมี "การทวิซ้ำ" อยู่
เพราะหามายสำคัญของภูเขาเป็นจุดกึ่งกลางของสามครั้งที่พระบิดาตรัส
ครั้งแรกคือในการรับบังเกิดใหม่ของพระองค์
ซึ่งสอดคล้องกับการเป็นขึ้นจากตายของหญิงพรหมจารีอายุสิบสองปี ครั้งที่สองคือที่ภูเขา
และครั้งที่สามคือก่อนกางเขนไม่นาน สามครั้งที่พระบิดาตรัส
และสามครั้งที่สาวกสามคนนั้นได้ไปตามลำพังกับพระเยซู เชื่อมโยงกันด้วยข้อเท็จจริงที่ว่า
หามายสำคัญที่สองในทั้งสองแนวคือภูเขาแห่งการจำแลงพระกาย

เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในเรือนแล้ว พระองค์มิได้ทรงยอมให้ผู้ใดเข้าไปด้วย เว้นแต่เปโตร และยากอบ
และยอห์น กับบิดาและมารดาของเด็กหญิงนั้น ทุกคนกำลังร้องไห้และคร่ำครวญถึงนาง แต่พระองค์ตรัสว่า
อย่าร้องไห้เลย นางมิได้ตาย แต่หลับอยู่ และเขาทั้งหลายก็หัวเราะเยาะพระองค์ เพราะรู้ว่านางตายแล้ว
แต่พระองค์ทรงให้คนเหล่านั้นออกไปเสียหมด แล้วทรงจับมือนางและตรัสเรียกวว่า เด็กหญิงเอ๋ย
จงลุกขึ้นเถิด และจิตวิญญาณของนางก็กลับมาอีก และนางก็ลุกขึ้นในทันที
แล้วพระองค์ทรงบัญชาให้เอาอาหารมาให้นาง บิดามารดาของนางก็ประหลาดใจยิ่งนัก
แต่พระองค์ทรงกำชับเขาทั้งสองว่า อย่าบอกผู้ใดถึงเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้น ลูกา 8:51-56

เปโตร ยากอบ และยอห์นเป็นพยานเห็นทูตสวรรค์องค์แรกในการเป็นขึ้นจากตายของหญิงพรหมจารี
ผู้ซึ่งได้หลับไป ดังเช่นลาซารัส เมื่อเธอตื่นขึ้น เธอก็ลุกขึ้นทันทีและได้รับอาหาร
เมื่อเอลียาห์และโมเสสเป็นขึ้นจากตายในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด ทั้งสองก็ลุกขึ้นทันที
แล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงถูกเปล่งมาอย่างไม่มีขอบเขต ซึ่งเป็นภาพแทนอาหารของหญิงพรหมจารี
ภูเขาแห่งการจำแลงพระกายเกิดขึ้นหกวันหลังจากเมืองซีซารียา ฟิลิปปี เว้นแต่ในบ้านที่เหตุการณ์ของลูกา

ครั้นประมาณแปดวันภายหลังถ้อยคำเหล่านั้น พระองค์ทรงพาเปโตร ยอห์น
และยากอบขึ้นไปบนภูเขาเพื่ออธิษฐาน และขณะที่พระองค์ทรงอธิษฐาน
พระพักตร์ของพระองค์ก็เปลี่ยนไป และฉลองพระองค์ก็ขาวสุกใส และดูเกิด
มีชายสองคนสนทนากับพระองค์ คือโมเสสและเอลียาห์ ลูกา 9:28-30

ทั้งมัทธิวและมาระโกกล่าวอย่างชัดเจนว่า “หลังจากหกวัน” และลูกากล่าวว่า “ประมาณ” แปนวัน ผู้เขียนพระคัมภีร์ได้ใช้วิธีนับเวลาสองแบบ คือแบบหนึ่งเรียกว่านับรวม และอีกแบบหนึ่งเรียกว่านับไม่นับรวม เมื่อมองเผินๆ อาจดูเหมือนเป็นความขัดแย้งกัน แต่การที่ลูกาใช้คำว่า “ประมาณ” บ่งชี้ว่าเขากำลังกล่าวโดยใช้การนับแบบรวมวันทั้งต้นและปลาย และเมื่อมัทธิวกับมาระโกกล่าว “หลังจากหกวัน” ก็แสดงให้เห็นว่าทั้งสองกำลังนับเฉพาะจำนวนวันเต็ม โดยไม่นับวันที่เริ่มต้นช่วงแปนวันนั้น หรือวันที่สิ้นสุดช่วงแปนวันนั้น ความแตกต่างนี้ก่อให้เกิดสัญลักษณ์เชิงตัวเลขสองประการของช่วงเวลาเดียวกัน ประการหนึ่งคือเลขแปด และอีกประการหนึ่งคือหกวัน

สิ่งที่ได้รับการสถาปนาขึ้นโดยพยานหลักฐานสองประการของช่วงเวลาหกหรือแปปนวันจาก Caesarea Philippi และภูเขาแห่งการจำแลงพระกายนั้น คือว่า ในช่วงเวลาที่พระคริสต์ทรงประทับตราหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น เลขแปดเป็นตัวแทนของแปปนชีวิตบนเรือ โนอาห์ และเลขหกเป็นตัวแทนของคริสต์จักรที่หก คือฟีลาเดลเฟีย ซึ่งถูกกำหนดไว้ให้เป็นคริสต์จักรที่เป็นองค์ที่แปด อันเป็นมาจากทั้งเจ็ด พวกเขาถูกแปลงสภาพให้เป็นองค์ที่แปดในการถวายพระเกียรติแด่โมเสส เอลียาห์ และพระคริสต์ การถวายพระเกียรติบนภูเขานั้นยังถูกทำให้เป็นแบบอย่างล่วงหน้าโดยการถวายพระเกียรติบนภูเขาในประวัติศาสตร์ของ โมเสสอีกด้วย

เมื่อโมเสสขึ้นไปบนภูเขา ท่านได้พาผู้ใหญ่วัยเจ็ดสิบคนและโยชวาขึ้นไปด้วย

แล้วโมเสส อาโรน นาตบ และอาบิฮู พร้อมทั้งผู้ใหญ่วัยเจ็ดสิบคนแห่งอิสราเอล ก็ขึ้นไป และเขาทั้งหลายได้เห็นพระเจ้าแห่งอิสราเอล และได้พระบาทของพระองค์นั้นปรากฏประหนึ่งงานปูดด้วยศิลาสีไฟทิน และประหนึ่งท้องฟ้าเองในความแจ่มใสของมัน และพระองค์มิได้ทรงยื่นพระหัตถ์ลงโทษบรรดาผู้นำของชนชาติอิสราเอล เขาทั้งหลายได้เห็นพระเจ้า และได้รับประทานอาหารและดื่มน้ำ แล้วพระยาห์เวห์ตรัสแก่โมเสสว่า “จงขึ้นมาหาเราบนภูเขา และคอยอยู่ที่นั่น และเราจะให้แผ่นศิลาแก่เจ้า ทั้งธรรมนูญและพระบัญญัติซึ่งเราได้เขียนไว้ เพื่อเจ้าจะได้สอนเขาทั้งหลาย”

โมเสสก็ลุกขึ้น และโยชวาผู้ปรนนิบัติของท่านด้วย; และโมเสสได้ขึ้นไปยังภูเขาของพระเจ้า แล้วท่านกล่าวแก่บรรดาผู้ใหญ่วัยเจ็ดสิบคนทั้งหลายว่า “จงคอยอยู่ที่นั่นเพื่อพวกเรา จนกว่าเราจะกลับมาหาท่านทั้งหลายอีก; และดูเถิด อาโรนกับเฮอรูอยู่กับท่านทั้งหลาย: ถ้าผู้ใดมีเรื่องที่จะต้องจัดการ ก็ให้ผู้ผู้นั้นไปหาทั้งสองคนนั้น”

และโมเสสก็ขึ้นไปบนภูเขา และเมฆก้อนหนึ่งปกคลุมภูเขานั้น และพระสิริของพระยาห์เวห์สถิตอยู่เหนือภูเขาซีนาย และเมฆนั้นปกคลุมภูเขาอยู่หกวัน ครั้นวันที่เจ็ด พระองค์ทรงเรียกโมเสสจากท่ามกลางเมฆนั้น และภาพที่เห็นแห่งพระสิริของพระยาห์เวห์ก็เป็นดั่งไฟที่เผาผลาญอยู่บนยอดภูเขาในสายตาของบุตรหลานอิสราเอล และโมเสสก็เข้าไปในท่ามกลางเมฆนั้น และขึ้นไปบนภูเขา และโมเสสอยู่บนภูเขานั้นสี่สิบวันสี่สิบคืน อพยพ 24:9-18

ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งคือการเป็นขึ้นจากตายของบุตรสาวของไยรัส ซึ่งสอดคล้องกับพิธีบัพติศมาของพระคริสต์ แล้วหกวันต่อมา ก็มีภูเขาแห่งการจำแลงพระกาย ซึ่งคือทูตสวรรค์องค์ที่สอง อันนำไปสู่กางเขน ซึ่งคือทูตสวรรค์องค์ที่สาม ดังที่ทูตสวรรค์องค์ที่สอง ภูเขานั้นมีพยานซ้ำสอง กล่าวคือ การตรัสของพระบิดาบนภูเขานั้นเชื่อมโยงกับเส้นที่สองของสามเส้น สามครั้งที่เปโตร ยากอบ และยอห์นเป็นแขกผู้ได้รับสิทธิพิเศษเฉพาะของพระคริสต์ และสามครั้งที่พระบิดาตรัส

ทั้งสองสิ่งนี้ต่างชี้ถึงการสำแดงครั้งที่สองแห่งพระสุรเสียงของพระบิดา และครั้งที่สองที่พระเยซูทรงพาเปโตร ยากอบ และยอห์น ไปด้วย ก็คือที่ภูเขาแห่งการจำแลงพระกาย
หมุดหมายที่สองของภูเขา นั้นมีพยานซ้ำสองแห่งพระสุรเสียงของพระบิดาและสาวกสามคนนั้น เพราะข่าวสารที่สองย่อมชี้ถึง “การทรมาน” เสมอ

ช่วงเวลาหกชั่วโมงระหว่างเครื่องบูชาคร่าวเย็นกับเครื่องบูชาคร่าวเช้า ซึ่งมีทิวและมาระโกเป็นผู้แสดงไว้โดยหกวันนับจากซีซารียาฟิลิปป์ถึงภูเขา นั้น ได้รับการเป็นภาพแทนโดยหกวันของโมเสส จนกระทั่งในวันที่เจ็ดท่านจึงถูกเรียกเข้าไปในเมฆนั้น

เส้นนี้เริ่มต้นด้วยช่วงเวลาการคอยของทูตสวรรค์องค์ที่สอง ดังที่โมเสสสั่งบรรดาผู้ใหญ่ว่า “คอย” จนกว่าเราจะกลับมา หกวันแรกในเส้นนั้นถูกแยกออกต่างหาก แต่ยังคงเป็นส่วนหนึ่งของสี่สิบหกวันทั้งหมด หกวันนี้เป็นช่วงเวลาที่น่าไปสู่การทดสอบครั้งที่สาม ซึ่งแทนด้วยสี่สิบวัน

สี่สิบหกวันเป็นสัญลักษณ์ของพระวิหาร

หกวันนั้นคือหกชั่วโมงตั้งแต่การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์จนถึงวันฟื้นเทออสต์

หกชั่วโมงตั้งแต่การตรึงพระองค์บนกางเขนจนถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์

และหกชั่วโมงจากซีซารียาถึงซีซารียา และหกชั่วโมงของเปโตรในห้องชั้นบนถึงพระวิหาร

โมเสสกำลังรับพระราชบัญญัติแห่งพันธสัญญา และกำลังได้รับคำสั่งว่าด้วยวิธีการยกตั้งพระวิหาร

แม้ว่าพระคัมภีร์กล่าวว่าไม่มีมนุษย์คนใดได้เห็นพระเจ้า แต่บรรดาผู้ใหญ่นั้น “ได้เห็นพระเจ้าแห่งอิสราเอล” การได้รับสง่าราศีของพระเจ้าบนภูเขา กับโมเสสและบรรดาผู้ใหญ่นั้น

เป็นแบบอย่างล่วงหน้าของการได้รับสง่าราศีบนภูเขาแห่งการจำแลงพระกาย ทั้งสองกรณีต่างมีช่วงเวลาหกวัน เส้นของโมเสสรวมทั้งช่วงเวลาการคอยของทูตสวรรค์องค์ที่สอง และสี่สิบหกวันเต็มซึ่งเป็นตัวแทนของพระวิหาร สี่สิบวันที่เขาได้รับพระราชบัญญัตินั้น เป็นตัวแทนของการประทับตรา

เปโตรอยู่ที่เมืองซีซารียาฟิลิปป์ในยามที่สาม ระหว่างทางไปยังเมืองซีซารียามาริตีมาในยามที่เก้า

และภายในหกถึงแปดวันเขาก็อยู่ที่ภูเขา ฟานักอยู่กับผู้อาวุโสเจ็ดสิบคนของโมเสส

เมื่อเขาเห็นนิมิตขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงได้รับพระสิริ ดังที่ดาเนียลได้เห็นในบหที่สิบ

ดาเนียลเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าต่อพระพักตร์ ดังเช่นกิเดโอนและผู้อาวุโสเจ็ดสิบคนก็ “ได้เห็นด้วย” ภูเขาแห่งการทรงจำแลงพระกายนั้นเป็นสถานที่ซึ่งขบวนการเลาดีเซียของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนถูกแปรเปลี่ยนเป็นขบวนการพิลาเดลเฟียของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน พวกเขากลายเป็นคริสตจักรที่แปดซึ่งเป็นคริสตจักรที่หก ดังนั้นเราจึงเห็นหกวันและแปดวัน

หกชั่วโมงตั้งแต่การตรึงกางเขนจนถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ หกชั่วโมงของวันฟื้นเทออสต์

หกชั่วโมงจากซีซารียาถึงซีซารียา หกวันสู่ภูเขาแห่งการทรงจำแลงพระกาย

และหกวันของโมเสสที่น่าไปสู่สี่สิบวันนั้น ล้วนเป็นเส้นเดียวกัน ระหว่างซีซารียา ฟิลิปป์ ซึ่งคือปานีอุม

กับกฎหมายวันอาทิตย์ คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนได้รับการฝึก และการฝึกนั้นก่อให้เกิดการแบ่งแยก.

และข้าพเจ้า คือดาเนียล ผู้เดียวเท่านั้นที่ได้อ่านนิมิตนั้น

เพราะบุรุษทั้งหลายที่อยู่กับข้าพเจ้ามิได้เห็นนิมิตนั้นเลย

แต่ความครันคร้ามอย่างยิ่งได้ตกเหนือเขาทั้งหลาย จนเขาทั้งหลายพากันหนีไปซ่อนตัว ดาเนียล 10:7

โมเสสได้แยกจากพวกผู้ใหญ่มื่อท่านกล่าวว่า “จงคอยอยู่ที่นี้เพื่อพวกเราก่อน

จนกว่าเราจะกลับมาหาท่านทั้งหลายอีก” โมเสสได้แยกจากคนทั้งเจ็ดสิบในเวลาแห่งการคอย

และเจ็ดสิบสัปดาห์เป็นตัวแทนของระยะเวลาแห่งการทดลองสำหรับประชากรแห่งพันธสัญญาเดิม

เมื่อสัปดาห์ที่เจ็ดสิบสิ้นสุดลง

และสัปดาห์ที่เจ็ดสิบนั้นเป็นสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งพระคริสต์ทรงยืนยันพันธสัญญากับคนเป็นอันมาก

พระคริสต์ก็ทรงแยกจากประชากรแห่งพันธสัญญาเดิมโดยสมบูรณ์ เมื่อนั้นช่วงเวลาทีประชากรแห่งพันธสัญญาเดิมจะสามารถแก้ไขปัญหาเรื่องโลहितของตนได้—ซึ่งสำหรับพวกเขาคือการเชื่อว่าตนได้รับความรอดโดยโลहितของอับราฮัม—ก็สิ้นสุดลง

และหญิงพรหมจารีอายุสิบสองปีก็ได้รับการให้เป็นขึ้นจากความตายเพื่อการปรนินิบัติ ครั้นเมื่อเวลาแห่งการคอยได้เริ่มต้นขึ้น โมเสสก็ได้รับธรรมบัญญัติแห่งพันธสัญญา และคำสั่งทั้งหลายเกี่ยวกับการยกตั้งพระวิหาร

เมื่อเปโตร ยากอบ และยอห์นอยู่บนภูเขา การประทับตราประชากรของพระเจ้า และการที่ภายหลังพวกเขาถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาณนั้น เป็นภาพแทนประชากรแห่งพันธสัญญาเหล่านั้นว่าเป็นพระวิหารของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน แล้วคนงานยามชั่วโม่งที่สิบเอ็ดจึงถูกรวมเข้ากับพระวิหารนั้น.

พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า “จงรักษาความยุติธรรม และกระทำความชอบธรรม เพราะความรอดของเราใกล้จะมาถึง และความชอบธรรมของเราจะถูกเผยให้ประจักษ์ ความสุขมีแก่คนที่กระทำเช่นนี้ และแก่บุตรแห่งมนุษย์ที่ยึดมั่นในสิ่งนี้ ผู้ที่รักษาวันสะบาโตมิให้เป็นมลทิน และยับยั้งมือของตนจากการกระทำความชั่วใดๆ

อย่าให้บุตรของคนต่างชาติที่ได้เข้าผูกพันตนกับพระยาห์เวห์กล่าวว่า ‘พระยาห์เวห์ทรงแยกข้าพเจ้าออกจากชนชาติของพระองค์โดยสิ้นเชิง’ และอย่าให้ชนที่พูดว่า ‘ดูเถิด ข้าพเจ้าเป็นต้นไม้แห่ง’ เพราะพระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้แก่พวกชนที่ที่รักษาวันสะบาโตของเรา และเลือกกระทำการที่เป็นที่พอพระทัยเรา และยึดมั่นในพันธสัญญาของเรา คือแก่พวกเขานั้น เราจะให้ในนิเวศของเรา และภายในกำแพงของเรา มีที่และมีนามอันประเสริฐกว่าบุตรชายและบุตรหญิง เราจะให้นามอันถาวรแก่พวกเขา ซึ่งจะไม่ถูกตัดออก

ส่วนบุตรของคนต่างชาติที่ได้เข้าผูกพันตนกับพระยาห์เวห์ เพื่อปรนินิบัติพระองค์ และเพื่อรักพระนามของพระยาห์เวห์ เพื่อเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ คือทุกคนที่รักษาวันสะบาโตมิให้เป็นมลทิน และยึดมั่นในพันธสัญญาของเรา เราจะนำพวกเขามายังภูเขาบริสุทธิ์ของเรา และทำให้เขาทั้งหลายเปรมปรีดีในนิเวศแห่งการอธิษฐานของเรา เครื่องเผาบูชาและเครื่องสัตวบูชาของเขาทั้งหลายจะเป็นที่โปรดรับบนแท่นบูชาของเรา เพราะนิเวศของเราจะได้ชื่อว่าเป็นนิเวศแห่งการอธิษฐานสำหรับชนทุกชาติ”

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ผู้ทรงรวบรวมบรรดาผู้ถูกขับไล่ออกจากอิสราเอล ตรัสว่า “เราจะรวบรวมผู้อื่นเข้ามาหาเขาด้วย นอกเหนือจากบรรดาผู้ที่ได้ถูกรวบรวมเข้ามาหาเขาแล้ว” อัสยาห์ 56:1–8

เปโตร ยากอบ และยอห์น ตลอดจนโมเสส เป็นตัวแทนของ “คนอิสราเอลที่ถูกขับไล่” ผู้ซึ่งถูกพี่น้องของตนขับไล่ออกไป เพราะพวกเขาเกลียดชังคนเหล่านั้น

พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า สวรรค์เป็นพระที่นั่งของเรา และแผ่นดินโลกเป็นแท่นรองเท้าของเรา แล้วนิเวศที่เจ้าทั้งหลายจะสร้างให้เรายูที่ไหนเล่า? และสถานที่แห่งการพักผ่อนของเราอยู่ที่ไหน?

เพราะสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ มือของเราได้กระทำขึ้น และสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ก็ได้บังเกิดมีมาแล้ว

พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า แต่ผู้นี้แหละทีเราจะทอดพระเนตร คือผู้ที่ยากจนและมีจิตใจสำนึกผิด และตัวสันด้วยเกรงต่อถ้อยคำของเรา ผู้ที่ฆ่าวัวก็เหมือนผู้ที่ฆ่ามนุษย์ ผู้ที่ถวายลูกแกะเป็นเครื่องบูชาก็เหมือนผู้ที่หักคอสุนัข ผู้ที่ถวายธัญบูชาก็เหมือนผู้ที่ถวายเลือดสุกร ผู้ที่เผาเครื่องหอมก็เหมือนผู้ที่กล่าวอวยพรแก่รูปเคารพ เออ พวกเขาได้เลือกทางของตนเอง และจิตวิญญาณของพวกเขา ก็ปีติยินดีในสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนของตน

เราเองก็จะเลือกความลวงของพวกเขา และจะนำสิ่งที่พวกเขาหวาดกลัวมาถึงพวกเขา เพราะเมื่อเราเรียก ก็ไม่มีผู้ใดตอบ เมื่อเราพูด พวกเขาก็ไม่ฟัง แต่พวกเขาได้กระทำความชั่วต่อหน้าต่อตาเรา และเลือกสิ่งที่เราไม่พอใจ

“จงฟังพระวณะของพระยาห์เวห์ ท่านทั้งหลายผู้ตัวสั้นเพราะพระวณะของพระองค์; ฟีน้องของท่านที่เกลียดชังท่าน ที่ขับไล่ท่านออกไปเพราะเห็นแก่นามของเรา ได้กล่าวว่า ‘ขอพระยาห์เวห์ทรงได้รับพระสิริ’ แต่พระองค์จะทรงปรากฏเพื่อความชื่นบานของท่าน และพวกเขาจะต้องอับอาย” อิสยาห์ 66:1-5

คำว่า “ความยินดี” ปรากฏหลายครั้งและในหลายลักษณะในพระคัมภีร์ เช่นเดียวกับคำว่า “ความอับอาย” ในบริบทของข่าวสารของเปโตรจากพระธรรมโยเอล ความอับอายเมื่อเทียบกับความยินดีเป็นสิ่งที่ขนานกัน เช่น คนมีปัญหาเกี่ยวกับคนโง่เขลา หรือข่าวสาส์นกับข่าวละมาน ความอับอายและความยินดี ในบริบทของโยเอล เป็นตัวแทนของผู้ที่มีน้ำมัน หรือมีข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู เทียบกับผู้ที่ไม่มี เป็นเมื่อท่านเห็นรายละเอียดนี้เท่านั้น ท่านจึงจะเข้าถึงความหมายที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นของถ้อยคำที่ว่า “พวกฟีน้องของท่านที่เกลียดชังท่าน ที่ขับไล่ท่านออกไปเพราะเห็นแก่นามของเรา” ฟีน้องเหล่านั้นคือผู้ที่ใน Spalding and Magan, หน้า 1 และ 2 ถูกกล่าวว่าเป็น “แอดเวนตีสนิกายแต่ในนาม เช่นยูดาส” ซึ่งจะ “ทรยศเราให้แก่พวกคทาออลิก” “เพราะพวกเขาเกลียดเราเนื่องด้วยเรื่องวันสะบาโต เพราะพวกเขาไม่อาจหักล้างเรื่องนั้นได้” ฟีน้องของท่านที่เกลียดชังท่าน ขับไล่ท่านออกไปเพราะข่าวสารเรื่องวันสะบาโตของแผ่นดิน โมเสสเจ็ดครั้ง ซึ่งไม่อาจถูกหักล้างได้ ประเด็นในที่นี้คือ ท่านถูกขับไล่ออกไปเพราะข้อโต้แย้งทางหลักคำสอน เป็นการโต้ว่าที่ ดังที่อิสยาห์เรียกไว้ และการโต้ว่าที่ทางหลักคำสอนนั้นคือข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู

โยเอลเรียกข่าวสารนั้นว่า “น้ำองุ่นใหม่” และถ้าท่านมีข่าวสารนั้น ท่านก็มีความชื่นบาน หากท่านไม่มี ท่านจะตื่นขึ้นดังเช่นพวกซีมาในพระธรรมโยเอล เพื่อจะพบว่า “น้ำองุ่นใหม่” ถูกตัดขาดไปจากปากของท่าน ณ จุดนั้น ในเชิงพยากรณ์ท่านก็ “ได้รับความอับอาย” คนชั้นที่มีน้ำมันย่อมมีความชื่นบาน และคนชั้นที่ไม่มีน้ำมันย่อมได้รับความอับอาย น้ำมันนั้นก็คือ “น้ำองุ่นใหม่” ด้วย และมีความเกี่ยวข้องกับความชื่นบาน นี่จึงเป็นเหตุที่อิสยาห์กล่าวว่า “จงฟังพระวณะของพระยาห์เวห์” คนชั้นหนึ่งเลือกที่จะฟัง และอีกคนชั้นหนึ่งไม่เชื่อฟังต่อเสียงแตร อิสยาห์ระบุคนชั้นที่ฟังไว้อย่างชัดเจน เมื่อท่านกล่าวว่า “เจ้าทั้งหลายผู้ตัวสั้นเพราะพระวณะของพระองค์” องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรวบรวมบรรดาผู้ที่ถูกขับไล่ออกไปเพราะข่าวสารที่มาถึง ณ 9/11 และในเวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ พระองค์ทรงรวบรวมชั้นที่ทั้งหลายของอิสยาห์ ซึ่งถูกพรรณนาไว้ว่าเป็นต้นไม้แห้ง หากเขาทั้งหลายจะยึดมั่นในพันธสัญญาแล้ว เขาทั้งหลายจะไม่ถูกแยกออกจากภูเขาศรีสุทธีของพระเจ้าอีกต่อไป

ชั้นที่หรือ ต้นไม้แห้ง เป็นสัญลักษณ์แทนความตาย ชั้นที่ไม่อาจให้กำเนิดบุตรได้ และต้นไม้แห้งก็ไม่มีชีวิต พระสัญญาคือว่า หากบรรดาคนต่างชาติเหล่านั้น หรือคนงานยามชั่วโมงที่สิบเอ็ด จะยอมรับพันธสัญญาซึ่งมีวันสะบาโตเป็นสัญลักษณ์ พวกเขาจะมีบุตรชายและบุตรหญิง ก่อนอื่นพระองค์ทรงรวบรวมบรรดาผู้ถูกขับไล่ของอิสราเอล จากนั้นทรงยกบรรดาผู้ถูกขับไล่เหล่านั้นขึ้นเป็นธงสัญญาณ แล้วจึงทรงรวบรวมฝูงแกะอีกฝูงหนึ่งของพระองค์ การรวบรวมครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองเป็นภาพแทนช่วงเวลาตั้งแต่ 9/11 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประพรมอยู่ และยังเป็นภาพแทนช่วงเวลาตั้งแต่กฎหมายวันอาทิตย์จนถึงเมื่อมีคาเอลทรงลุกขึ้น และฝนชุกปลายฤดูถูกเทลงมาอย่างไร้ขีดจำกัด ในทั้งสองช่วงเวลา ฝนชุกปลายฤดูคือข่าวสาร ซึ่งถ้าท่านมี ก็จะทำให้ความชื่นชมยินดีมาให้ และถ้าท่านไม่มี ก็จะทำให้ความอับอายมาให้

พระธรรมมัทธิวแบ่งออกเป็นสามแนว ซึ่งเป็นตัวแทนของทูตสวรรค์สามองค์ในวิวรณ์ บทที่สิบสี่ แต่ละแนวทั้งสามยังประกอบด้วยโครงสร้างย่อยที่สะท้อนทูตสวรรค์ทั้งสามอีกด้วย แนวที่สองตั้งแต่บทที่สิบเอ็ดจนถึงบทที่ยี่สิบสองเป็นแนวศูนย์กลาง เพราะเป็นทูตสวรรค์องค์ที่สอง ซึ่งตั้งอยู่ระหว่างทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สาม พระธรรมมัทธิวเองก็เป็นแนวศูนย์กลาง เมื่อเราพิจารณาบทที่สิบเอ็ดถึงบทที่ยี่สิบสองในบริบทของบทแห่งพันธสัญญาในปฐมกาลและวิวรณ์

ศูนย์กลางของบทพันธสัญญาทั้งสิบสองบทคือของมัทธิว และบรรทัดศูนย์กลางของสามบรรทัดของมัทธิวก็นับอยู่ในบททั้งสิบสองบทเดียวกันนั้น ศูนย์กลางของบททั้งสิบสองบทนั้นคือการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน จุดศูนย์กลางนั้นแสดงไว้ด้วยชื่อพระคัมภีร์สามชื่อ ซึ่งสอดคล้องกับชื่อพระคัมภีร์ศูนย์กลางสามชื่อของบทพันธสัญญาทั้งสิบสองบทในปฐมกาลและวิวรณ์

เปโตรเป็นศูนย์กลางของศูนย์กลางของศูนย์กลาง และท่านเป็นตัวแทนของเจ้าสาวคริสเตียนองค์แรกและองค์สุดท้าย นั่นคือพระยายะเซ็นของอัลฟาและโอเมกา ปัลโมนีได้ทรงประทับพระยายะเซ็นของพระองค์ไว้เหนือการเปลี่ยนชื่อของเปโตรด้วย เมื่อพระองค์ทรงออกแบบปริศนาแห่งชื่อของเปโตรในภาษาอังกฤษ พระเยซูตรัสกับเปโตรเป็นภาษาฮีบรู และบทสนทนานั้นถูกบันทึกไว้เป็นภาษากรีก และภายหลังจึงถูกถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษ ในภาษาอังกฤษ ปัลโมนีทรงตั้งชื่อเปโตรโดยใช้ตัวอักษรลำดับที่ 16 ของอักษรภาษาอังกฤษ ตามด้วยลำดับที่ 5 ตามด้วยลำดับที่ 20 ตามด้วยลำดับที่ 5 ตามด้วยลำดับที่ 18 โดยทรงทราบอย่างครบถ้วนว่า เมื่อพระองค์ในฐานะปัลโมนีทรงสร้างชื่อซึ่งจะผ่านจากภาษาฮีบรู ไปสู่ภาษากรีก แล้วไปสู่ภาษาอังกฤษนั้น พระองค์ยังได้ทรงออกแบบด้วยว่าชื่อภาษาอังกฤษนั้นจะเปิดให้เกิดปริศนาแห่งการคูณตัวอักษรทั้งห้านี้ตามลำดับ เพื่อให้ไปถึงจำนวนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ปัลโมนี ผู้ทรงเป็นองค์แรกและองค์สุดท้ายด้วยนั้น ได้ทรงออกแบบให้ตัวแรกในห้าตัวและตัวสุดท้ายในห้าตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ประกอบกันเป็นชื่อ Peter เป็นตัวอักษรลำดับที่ 16 และ 18 เพราะว่าชื่อ Peter จะปรากฏในมัทธิว 16:18

แม้จะกล่าวถึงเปโตรมาทั้งหมดนั้นแล้ว เรายังจำเป็นต้องกล่าวถึง "อัตราส่วนทองคำ" ด้วย อัตราส่วนทองคำนี้ถูกแทนโดย มัทธิว 16:18 เพราะอัตราส่วนนั้นคือ 1.618 อัตราส่วนทองคำมีความสัมพันธ์กับแฟรคทัลในธรรมชาติ และเมื่อปัลโมนีกำหนดตำแหน่งของเปโตรไว้ที่ มัทธิว 16:18 ปัลโมนีก็กำลังชี้ให้เห็นว่าคุณแลเชิงพยากรณ์ซึ่งถูกวางไว้บนป่าของเอลียาซิมใน อิสยาห์ 22:22 และบรรดาคุณแลเชิงพยากรณ์ซึ่งถูกประทานแก่เปโตรและคริสตจักรในชื่อพระคัมภีร์ตอนนั้น รวมถึงแฟรคทัลเชิงพยากรณ์ด้วย

ตั้งแต่ชั่วโมงที่สาม ณ ซีซารียาฟิลิปปี จนถึงชั่วโมงที่เก้า ณ ซีซารียามาริตีมา เป็นแฟรคทัลของชั่วโมงที่สามเมื่อพระคริสต์ทรงถูกตรึงกางเขน จนถึงชั่วโมงที่เก้าเมื่อโครเนลิอัสส่งคนไปเชิญเปโตร ฤดูกาลเพ็นเทคอสต์ตั้งแต่ชั่วโมงที่สามของการตรึงกางเขน จนถึงเปโตรในพระวิหารในวันเพ็นเทคอสต์ ณ ชั่วโมงที่เก้า เป็นแฟรคทัลของหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวันจากกางเขนถึงโครเนลิอัส สามครั้งที่พระบิดาตรัสเป็นแฟรคทัลของทูตสวรรค์สามองค์ เช่นเดียวกับสามครั้งที่พระเยซูทรงพาเฉพาะเปโตร ยากอบ และยอห์น ไปด้วยเท่านั้น ข้อมูลเชิงพยากรณ์ที่ถูกเข้ารหัสไว้ในชื่อพระคัมภีร์ซึ่งเปโตรเป็นภาพประกอบของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น ลึกซึ้งยิ่งพอ ๆ กับความจริงใด ๆ ที่เคยมีมา กระนั้นก็ตาม เรายังมิได้วางเปโตรไว้ที่พาเนียมในดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเลย

เราจะดำเนินการศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป

เปโตร อัครทูตของพระเยซูคริสต์ เรียน
บรรดาผู้ที่อาศัยเป็นคนต่างถิ่นซึ่งกระจัดกระจายอยู่ทั่วแคว้นปอนทัส กาลาเทีย คัปปาโดเกีย เอเชีย
และบิธีเนีย ผู้ทรงเลือกสรรไว้ตามพระญาณล่วงหน้าของพระเจ้าพระบิดา
โดยการชำระให้บริสุทธิ์ของพระวิญญาณ
เพื่อให้เชื่อฟังและได้รับการประพรมด้วยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์
ขอพระคุณและสันติสุขจงทวีคูณแก่ท่านทั้งหลายเถิด
สาธุการแด่พระเจ้าและพระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
ผู้ซึ่งตามพระเมตตาอันอุดมของพระองค์ ได้ทรงให้เราบังเกิดใหม่เข้าสู่ความหวังอันมีชีวิต
โดยการเป็นขึ้นจากตายของพระเยซูคริสต์ เพื่อรับมรดกซึ่งไม่เสื่อมสลาย ไม่ต่างพร้อย และไม่ร่วงโรย
ซึ่งทรงเก็บรักษาไว้ในสวรรค์เพื่อท่านทั้งหลาย
ผู้ซึ่งได้รับการพิทักษ์รักษาไว้ด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้าโดยความเชื่อ
เพื่อความรอดซึ่งพร้อมแล้วที่จะทรงสำแดงในวาระสุดท้าย

ในสิ่งเหล่านี้ท่านทั้งหลายจึงชื่นชมยินดีอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าเดี๋ยวนี้ หากจำเป็น
ท่านจะต้องเป็นทุกข์อยู่ชั่วระยะหนึ่งด้วยการทดลองนานาประการ
เพื่อว่าความเชื่อของท่านซึ่งได้รับการพิสูจน์แล้วนั้น อันประเสริฐยิ่งกว่าทองคำที่เสื่อมสลายได้
แม้จะถูกทดลองด้วยไฟ ก็จะไม่ปรักหักพัง แต่จะปรากฏเป็นเหตุแห่งการสรรเสริญ เกียรติ และศักดิ์ศรี
เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงสำแดงพระองค์ พระองค์ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายมิได้เคยเห็น ท่านก็ยิ่งรัก;
และในพระองค์นั้น แม้บัดนี้ท่านจะยังไม่เห็นพระองค์ แต่ก็ยังเชื่ออยู่
ท่านจึงชื่นชมยินดีด้วยความยินดีที่เหลือจะพรรณนาและเต็มเปี่ยมด้วยพระสิริ
โดยได้รับผลปลายทางแห่งความเชื่อของท่าน คือความรอดแห่งจิตวิญญาณของท่านทั้งหลาย

บรรดาผู้พยากรณ์ผู้ได้พยากรณ์ถึงพระคุณซึ่งจะมาถึงท่านทั้งหลาย
ได้สืบค้นและค้นคว้าอย่างถี่ถ้วนเกี่ยวกับความรอดนั้น โดยค้นหาว่า
พระวิญญาณของพระคริสต์ซึ่งสถิตอยู่ในพวกเขาได้ทรงชี้ถึงเวลาใด หรือมีลักษณะอย่างไร
เมื่อพระองค์ทรงเป็นพยานล่วงหน้าถึงความทุกข์ทรมานของพระคริสต์และพระสิริซึ่งจะตามมาภายหลัง
และพระเจ้าทรงสำแดงแก่พวกเขาว่า สิ่งซึ่งพวกเขาปรารถนาจะใช้ด้วยการประกาศนั้น มิใช่เพื่อตนเอง
แต่เพื่อพวกเราทั้งหลาย คือสิ่งซึ่งบัดนี้ได้มีผู้ประกาศข่าวประเสริฐแก่ท่านทั้งหลาย
โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงถูกส่งลงมาจากรสวรรค์
และเป็นสิ่งซึ่งเหล่าทูตสวรรค์ก็ปรารถนาจะเฝ้ามองดูด้วย.

เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงคาดเอาแห่งจิตใจของท่านไว้ จงมีสติสัมปชัญญะ
และจงตั้งความหวังไว้จนถึงที่สุดในพระคุณซึ่งจะทรงนำมาถึงท่านเมื่อพระเยซูคริสต์ทรงสำแดงพระองค์
ดังบุตรที่เชื่อฟัง อย่าย่ำพละพละตามต้นเหาเดิมเมื่อครั้งที่ท่านยังอยู่ในความไม่รู้
แต่พระองค์ผู้ทรงเรียกท่านนั้นทรงบริสุทธิ์ฉันใด
ท่านทั้งหลายก็จงบริสุทธิ์ในบรรดาความประพฤติทั้งสิ้นฉันนั้น เพราะมีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า
ท่านทั้งหลายจงบริสุทธิ์ เพราะเราเป็นผู้บริสุทธิ์.

และถ้าท่านทั้งหลายร้องทูลต่อพระบิดา
ผู้ทรงพิพากษาตามการงานของแต่ละคน โดยไม่ทรงเห็นแก่หน้าผู้ใด
ก็จงดำเนินช่วงเวลาแห่งการอาศัยอยู่ชั่วคราวของท่านในโลกนี้ด้วยความยำเกรง
เพราะท่านทั้งหลายรู้ว่า ท่านมิได้ถูกไถ่ออกมาจากการประพฤติอันไร้สาระซึ่งรับสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ
ของท่านด้วยสิ่งที่เสื่อมสูญได้ เช่น เงินและทอง แต่ด้วยพระโลหิตอันประเสริฐของพระคริสต์
ดังเช่นลูกแกะที่ปราศจากตำหนิและปราศจากมลทิน
พระองค์นั้นทรงถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วก่อนทรงวางรากฐานของโลก

แต่ได้ทรงสำแดงในวาระสุดท้ายเหล่านี้เพื่อท่านทั้งหลาย โดยพระองค์นั้นท่านจึงเชื่อในพระเจ้า
ผู้ทรงให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย และทรงประทานพระสิริแก่พระองค์
เพื่อความเชื่อและความหวังของท่านจะได้อยู่ในพระเจ้า
เมื่อท่านทั้งหลายได้ชำระจิตวิญญาณของตนให้บริสุทธิ์แล้วด้วยการเชื่อฟังสั่งธรรมโดยทางพระวิญญาณ
จนถึงความรักฉันพี่น้องอย่างจริงใจ ก็จงรักกันและกันด้วยใจบริสุทธิ์อย่างร้อนรน
เพราะท่านได้บังเกิดใหม่แล้ว มิใช่จากเชื่อที่เสื่อมสูญได้ แต่จากเชื่อที่ไม่เสื่อมสูญ
โดยพระวาระของพระเจ้า ซึ่งทรงพระชนม์และดำรงอยู่เป็นนิตย์ เพราะว่า มนุษย์หึงปวงก็เป็นเหมือนหญ้า
และสง่าราศีทั้งสิ้นของมนุษย์ก็เป็นเหมือนดอกหญ้า หญ้าย่อมเหี่ยวแห้งไป และดอกของมันก็ร่วงโรยไป
แต่พระวาระขององค์พระผู้เป็นเจ้าดำรงอยู่เป็นนิตย์
และนี่คือพระวาระซึ่งได้ประกาศแก่ท่านทั้งหลายแล้วโดยข้าพเจ้าเปโตร 1 เปโตร 1:1-25